IMPACT

Verdoofd

Elle van den Bogaart



Een partydrug gooit Roos' leven overhoop. Wie kan ze nog vertrouwen?

VAN HOLKEMA & WARENDORF

‘O, schatje, wat is dit fantastisch. Ik kan me niets heerlijkers voorstellen.’ De man die de woorden op een slijmerige manier uitspreekt, kust het blote lichaam van de vrouw die naast hem ligt.
Roos maakt een wegwerpgebaar en zapt naar een andere zender terwijl ze een aantal afkeurende woorden mompelt. ‘Niks voor jou, zusje? Je weet niet wat je mist. Het wordt zo langzamerhand toch wel eens tijd dat je je lekker laat verwennen door een leuk vriendje. Dat je roosje geplukt wordt, zal ik maar zeggen.’
‘Ach, hou toch je mond!’ Ze smijt een kussen naar het hoofd van haar broer, loopt naar haar laptop en start MSN op.
Justin komt achter haar staan. ‘Is je vriendje online? Hij is het vast met me eens.’
Ze klapt het scherm naar beneden en schuift haar stoel met een ruk naar achter. ‘Bemoei je met je eigen zaken. Dat jij de hele dag aan niets anders dan seks denkt, is echt ziek.’
‘Denken?’ is zijn antwoord en hij maakt met zijn hand haar haren in de war.
‘Blijf van me af.’
‘Nou zeg, relax. Waarom doe je altijd zo opgefokt als het over vriendjes of seks gaat? Straks ga ik me nog zorgen maken.’
Tandenknarsend doet ze haar best om niks te zeggen.
Justin zapt weer terug naar de soap en laat zich op de bank vallen. Het gehijg en gekreun dringt haar hoofd binnen en blijft daar ongevraagd hangen.
Als Justin een poging doet om de geluiden te imiteren, staat ze op en loopt hoofdschuddend de kamer uit.
Oversekste broer. De hele wereld is oversekst.
Even later laat ze zich op haar bed vallen en ontspant ze zich een beetje.
Ik mis de Justin van vroeger. Waar is de leuke broer gebleven die me heeft leren voetballen en die mij altijd als eerste koos als er groepen gemaakt moesten worden? Met wie ik jaren tijdens de zomervakantie in een klein

tentje sliep en die me geruststelde als ik bang was voor spinnen in mijn slaapzak? Sinds vorig jaar is hij echt veranderd, maar er is niemand die dat schijnt te zien. Ja, behalve ik dan.
Of ben ík veranderd? Ben ík niet normaal? Volgens Merel, Linda en Bo is de gemiddelde leeftijd waarop meisjes voor het eerst met een jongen naar bed gaan vijftien jaar. Oké, ik ben dus met mijn zestien jaar abnormaal, maar ik wil het niet, nog lang niet.
Ze heeft een berichtje.

Hoi Roos. Gio komt vanavond. Mijn ouders zijn naar een feest. Vanavond gaat het gebeuren. Dus… duim voor me. xxx Bo

Heel veel plezier. Laat mij erbuiten. Wat wil ze eigenlijk? Dat ik haar succes ga wensen? Mooi niet.
Ze laat haar mobiel op haar buik vallen. Als ze hem een paar seconden later wil oppakken, belanden haar handen op haar borsten.
Ze zijn te klein. Veel te klein.
In drie jaar tijd is haar cupmaat veranderd van 75AA naar 75A. *Van erwtjes naar spruitjes. Fantastisch.*
Ze denkt aan de sms van Bo. 'Vanavond gaat het gebeuren.'
Zou Bo het echt doen met Gio of wil ze alleen maar indruk maken? Ik kan me niet voorstellen dat ik nu al met iemand naar bed zou gaan. Het lijkt me echt eng. En het doet vast hartstikke veel pijn. Misschien vindt de hele wereld het stom of ouderwets, maar ik wacht tot het moment dat ik zeker weet dat ik eraan toe ben, dat ik het echt wil. Met een heel leuke jongen.

Als ze op maandagmorgen van de fietsenstalling naar de hoofdingang van de school slentert, is ze chagrijnig. Ze baalt dat het weekend voorbij is, maar baalt nog meer van het vooruitzicht van de laatste twee uur. Gym. Niet dat ze een hekel aan sport heeft, maar het zijn de laatste tien minuten die haar hartkloppingen bezorgen: verplicht douchen in de gezamenlijke ruimte. En sinds mevrouw Van de Water persoonlijk inspecteert of iedereen zich aan deze regel houdt, is er geen ontkomen aan. Ze blijft na de les net zo lang in de kleedkamer zitten totdat iedereen frisgewassen de ruimte verlaat.
Het slaat werkelijk nergens op. Alsof we een stel kleuters zijn.
Bo staat haar met een stralend gezicht op te wachten bij de hoofdingang.
Ik hoef niet te weten wat je met Gio hebt gedaan.
'Hoi Roos, hoe was jouw weekend?'

‘Goed, hoor.’
Ik kan het niet maken om haar niets te vragen.
‘En het jouwe?’
Er verschijnt een glimlach op het gezicht van Bo en ze slaakt een diepe zucht. ‘Je houdt je mond, toch?’
‘Waarover?’
‘Wat denk je?’
Bo wacht haar antwoord niet af. ‘We hebben het gedáán,’ zegt ze net iets te hard.
Twee jongens uit de vijfde draaien tegelijkertijd hun hoofd in hun richting.
Bo werpt hun een triomfantelijke blik toe.
En nu moet ik jou vragen hoe het was?
Gelukkig komt Linda bij hen staan en vertelt Bo haar uitgebreid haar verhaal, tot in het kleinste detail.
En ik moet mijn mond houden. Natuurlijk! Over een halfuur weet de hele klas het.
Sinds het begin van het schooljaar is er iets veranderd tussen haar en haar vriendinnen. Alsof ze er niet meer helemaal bij hoort. Haar drie beste vriendinnen Bo, Merel en Linda zijn zich duidelijk anders gaan gedragen. De gezellige filmavondjes met chips en cola op de bank zijn ingeruild voor stapavonden met alcohol en de jacht op jongens. Het lijkt wel alsof ze het over niks anders meer kunnen hebben dan jongens en wie er met wie heeft gezoend. Ze was wel een paar keer meegegaan naar de stad, maar ze had zich echt een buitenstaander gevoeld. Zeker als haar vriendinnen haar alleen hadden gelaten omdat ze buiten met een jongen wilden kussen.

Als ze na de zoemer het biologielokaal binnen stapt, wordt er door Nick een A4’tje in haar hand geduwd.

Hét feest van het jaar

Gemaskerd bal op 13 oktober bij Nick, met introducé.
Zonder masker en kostuum kom je er niet in.
Van 22.00 tot 2.00 uur.

Be there!

‘Ik zou het echt heel leuk vinden als je komt,’ zegt Nick en hij kijkt haar hoopvol aan. Ze voelt een aangenaam gekriebel in haar buik en knikt. Als hij haar aan blijft staren, slaat ze haar ogen neer en stopt ze gehaast het vel papier in haar rugtas.
Ze loopt met gebogen hoofd naar haar plaats bij het raam.
Wat gebeurde er? Vindt hij me echt leuk?
Bo en Linda komen lachend het lokaal binnen. Als ze de uitnodiging hebben gelezen beginnen ze meteen op luide toon te verkondigen dat ze zeker van de partij zullen zijn en het een gaaf idee vinden dat het verplicht is onherkenbaar te komen.
Ik weet nog niet of ik ga, hoor.
Meneer Van de Velde kijkt verrast op als ook hij een uitnodiging krijgt.
Hij mag dan wel de leraar van het jaar zijn, maar je nodigt hem toch niet uit? Straks verkleedt hij zich zo goed dat niemand hem herkent. Gaat een van die hitsige meiden met hem zoenen.
De les is saai. Voortplanting.
Ja hoor, laten we het daar eens over hebben.
De jongens die achter haar zitten, proberen indruk op elkaar te maken door allerlei stoere opmerkingen te roepen.
Moet je ze horen met hun grote mond. Wedden dat ze het nog nooit hebben gedaan? Stel dat Van de Velde het in zijn hoofd haalt om te vragen wie er al seksuele ervaring heeft? Sommige volwassenen hebben geen idee wat jongeren wel of niet met hen willen delen.
Gelukkig laat iedereen haar met rust en kan ze ongestoord nog wat wegdromen.
13 oktober! Dat is zaterdag al. Dan gaan papa en mama een weekendje naar Amsterdam. O nee, ik heb met Bo afgesproken dat ze juist dan komt logeren.
Het is bijna vanzelfsprekend dat Bo bij haar blijft logeren als ze alleen thuis is. Vroeger waren ze buurmeisjes geweest en deden ze vrijwel alles samen. Samen met de barbies spelen, samen op zwemles, samen belletje trekken bij Kaatje de heks en minstens één keer per week bij elkaar logeren. Toen Bo was verhuisd naar het andere eind van de stad en op een andere school terechtkwam, hadden ze elkaar minder gezien, maar dat hadden ze ingehaald toen ze op de middelbare school weer bij elkaar in de klas kwamen.
Bo was voor haar in de brugklas echt een steun geweest. Ze had de meiden die het leuk vonden om Roos te pesten, die er toen echt veel jonger uitzag dan de rest, voor eens en voor altijd duidelijk gemaakt dat ze hun tijd beter ergens anders aan konden besteden. Tijdens de wiskundeles was ze voor het bord gaan staan en had ze zelfverzekerd

gevraagd wie er nog iets te zeggen had over haar vriendin. Toen niemand had gereageerd, had ze eraan toegevoegd: ‘Oké, dat is dan afgesproken. Als ik merk dat er iemand toch nog onaardig doet, krijgt die met mij te maken.’
Dat vriendinnengevoel is nooit meer weggegaan, maar als het over jongens gaat, lukt het Roos niet om mee te praten. Bo weet dit wel en heeft in het begin geprobeerd haar uit te horen, maar de laatste tijd hebben ze het er samen bijna niet meer over. Terugdenkend was het verschil misschien in groep acht al duidelijk. Toen had Bo per se een feest met meiden én jongens willen organiseren, terwijl zij zelf een slaapfeestje voor haar vriendinnen had gehouden. Maar de jaarlijkse zeilweek waar ze sinds haar tiende met Bo naartoe gaat, maakt alles goed. Daar zijn ze gelijkwaardig en is er in de wijde omtrek geen café of discotheek te bekennen.
De uitleg van Van der Velde gaat totaal aan haar voorbij.
Zeker weten dat Bo moeilijk gaat doen als ik niet mee naar het feest wil. Daar heb ik helemaal geen zin in. Geen ontkomen meer aan dus.
Ze voelt Pieters warme adem in haar nek. ‘Wel opletten, Roos, of weet jij alles al over seks?’ vraagt hij haar met een irritant kinderlijk stemmetje.
Oscar, die naast hem zit, vindt zijn vriend zoals altijd erg grappig.
Niet reageren.
Pieter gaat door. ‘Als jij al ervaring hebt, wil ik graag jouw leerling zijn.’
‘Lul!’
Het wordt doodstil in de klas. Dertig paar ogen kijken haar aan.
Ze buigt haar hoofd.
‘Roos, waar zit jij met je gedachten?’ hoort ze Van der Velde vragen.
Het gelach is waarschijnlijk tot op de gang te horen. Ze voelt zich compleet belachelijk.
Het geluid van de zoemer redt haar.

Als ze op een van de banken in de muffe kleedkamer zit, komt Bo mopperend naast haar zitten. ‘Ik ga een vette onvoldoende voor dat stomme proefwerk Duits halen. Wat een stomme vragen. Hoe ging het bij jou?’
‘Redelijk. Trouwens, nog bedankt voor het afpoeieren van die stomme gast.’
Bo knikt en haalt haar gymspullen tevoorschijn.
Pieter had namelijk het lef gehad om haar tijdens de pauze te vragen of

ze hem echt een lul vond. ‘Anders ik wel,’ had Bo geroepen en Pieter was stilletjes afgedropen.
‘Zo doe je dat met opdringerige macho’s,’ hadden Merel en Linda er lachend aan toegevoegd.
De gymles begint over vijf minuten. Ze is nu al zenuwachtig. Nadat Josje vorig jaar in de kleedkamer een kwetsende opmerking over kleine borsten had gemaakt, voelt ze zich nog onzekerder over haar lichaam.
Ze kleedt zich treuzelend om en even later sluit ze zich aan bij haar vriendinnen, die al naast elkaar op de bank in de gymzaal zitten.
‘Oké, we beginnen met een warming-up. Vijf rondjes rennen, dames. De laatste vier ruimen straks het materiaal op.
Go, go, go,’ roept Van de Water.
Ze staat als een van de eersten op en zet een sprintje in.
De laatste vier ruimen op.
Ze mindert vaart en even later stopt ze om haar veters opnieuw te strikken. Als Sonja ver na de anderen hijgend voorbijkomt, sluit ze achter haar aan. Het kost haar moeite om niet te versnellen, maar het is voor een goed doel. Haar vriendinnen lopen al aan de andere kant van de zaal.
‘Sonja, Karen, Roos en Lynn, jullie mogen me straks helpen,’ roept Van de Water en meteen begint ze met handen en voeten het balspel uit te leggen.
Ze heeft zeker haar ADHD-pillen niet ingenomen.
Na een paar stevige potjes volleybal en het sjouwen met palen en netten, stapt ze behoorlijk uitgeput de kleedkamer binnen. Iedereen behalve de drie kneuzen is al weg. Ze stelt het uitkleden uit totdat de overgebleven klasgenoten onder de douche staan.
Waar blijft Van de Water?
Als ze zelf even later de warme straal op haar rug voelt, ontspant ze zich.
Zeikerd die ik ben.

Rasta blaft als ze om vijf uur de achterdeur opent, en vanuit de keuken klinkt het geluid van gerommel met pannen.
Op maandag komt haar moeder pas laat in de avond thuis, omdat ze tot tien uur een cursus voor haar werk volgt. Haar vader heeft dus kookbeurt vandaag. Dat houdt in dat ze rijst met vegetarische prut eten.
Niet te pruimen, maar ach, één dag in de week overleef ik dat wel.
‘Ha meisje, hoe was het vandaag op school?’ vraagt haar vader, terwijl hij zijn handen aan zijn schort afveegt.

‘Gewoon. Hoe laat gaan we eten?’
‘Over een paar minuten. We eten vroeg vandaag, want ik moet straks nog naar kantoor om een rapport door te nemen met een cliënt. Dek jij de tafel even?’
‘Kan Justin dat niet doen? Ik ben hartstikke moe en het is zijn beurt.’
‘Regel het maar, hij is in de woonkamer.’
Justin ligt met gesloten ogen op de bank. Zijn iPod staat zo hard dat ze de muziek van een paar meter afstand kan horen.
‘Justin, je moet de tafel dekken,’ roept ze.
Geen reactie.
Ze trekt de koptelefoon uit zijn oren en zegt: ‘Het is jouw beurt.’
In plaats van de verwachte geïrriteerde reactie kijkt hij haar smekend aan. ‘Lief zusje, dat gaat nu even niet. Ik moet me namelijk nog geestelijk voorbereiden op mijn mannelijke activiteiten van vanavond.’
‘Je doet je best maar. Ik doe het niet en het eten is klaar.’
Ze wacht dit keer zijn reactie niet af en gaat alvast aan tafel zitten.
Na een paar minuten schuift hij de borden en het bestek over de tafel. Daarna ploft hij op de stoel tegenover haar.
‘Je moet wel opletten dat je ons mannen in onze waarde laat, hoor. Wij zijn nu eenmaal jagers en jullie vrouwen zorgen voor het huishouden en de kinderen. En we hebben graag dat een vrouw doet wat de man zegt en zich onderdanig opstelt.’
‘Dat slaat echt nergens op,’ antwoordt ze kortaf.
Haar vader komt binnen met de wok in zijn handen en kijkt haar vragend aan.
‘Wat is er?’ vraagt ze.
‘Nou, de toon waarop je tegen je broer praat, klinkt nogal onvriendelijk.’
Justin reageert meteen. ‘Terwijl ik haar alleen maar advies heb gegeven over de beste manier waarop je een man moet benaderen.’
‘En wat is volgens jou dan de beste manier?’ wil haar vader weten.
‘Ik denk dat wij mannen een vrouw willen die, ja, hoe zal ik het zeggen, niet al te veel tegensputtert als we iets van haar willen. Die niet te moeilijk reageert als ze misschien een keer iets moet doen waar ze niet zo veel zin in heeft.’
‘Belachelijk, alsof mama altijd doet wat papa haar vraagt,’ reageert ze boos.
‘Was het maar waar,’ zegt haar vader lachend, terwijl hij zijn bord volschept.
‘Pa, even onder ons, als jij iets graag wilt en mama heeft daar niet veel

zin in, dan zou jij het toch ook fijn vinden als ze zich een beetje soepel opstelt?' vraagt Justin.
'Ja, dat is wel prettig,' antwoordt hun vader met een lach.
'Dus als ze geen zin heeft in… ja, je weet wel… dan zal ze voor jou…'
'Justin, dat is privé.'
Wat zijn we weer lekker bezig. Moeten we het nu ook al onder het eten over seks hebben? Zeker weten dat papa heel anders praat als mama erbij is.
'Ik vraag het gewoon als je zoon. Jij moet me voorlichten op dit gebied, toch?'
'Justin, ik heb de indruk dat jij al behoorlijk bent voorgelicht, en niet alleen door ons. Maar laat ik je dit zeggen: als een vrouw niet wil, moet je dat altijd respecteren.'
'Ik heb juist begrepen dat als ze nee zegt, ze ja bedoelt.'
Haar vader kijkt hem fronsend aan.
'Grapje,' voegt Justin er lachend aan toe.
Ze weet dat ze beter niet kan reageren op de idiote uitspraken van haar broer, maar het lukt haar niet. 'Dat zijn geen grapjes. Volgens mij begrijp jij helemaal niets van vrouwen. Nee is nee, hoor,' zegt ze fel.
'Roos, daar heb je helemaal gelijk in,' sust haar vader. 'Laat je niet zo opjutten door je broer. Hij probeert je alleen maar op de kast te krijgen.'

Sinds ze haar zaterdagbaantje bij de bakker heeft opgezegd, kan ze in het weekend heerlijk relaxen. Zo ook vandaag, maar het vooruitzicht van het feest maakt haar de hele dag al een beetje zenuwachtig. Nick is steeds in haar gedachten. Ze voelt zich onzeker omdat ze niet weet of hij haar ook echt leuk vindt. Vanmorgen waren haar ouders naar Amsterdam vertrokken. Papa had mama een weekendje weg voor haar verjaardag cadeau gedaan. Hij vond het nodig dat ze even lekker kon genieten en kon bijtanken na de dood van haar vriendin.
Nadat ze Rasta heeft uitgelaten, smeert ze twee boterhammen, die ze buiten onder het afdak opeet.
De afgelopen week was de party hét onderwerp van gesprek geweest op school. Tot woensdag was ze zelf niet zo bezig geweest met het feest, maar sinds ze die dag tijdens de grote pauze haar naam in combinatie met het feest had horen vallen, spookt er van alles door haar hoofd. Merel, Bo en Linda hadden plotseling gezwegen toen ze was teruggekomen van de wc. Het was wel duidelijk geweest dat ze zich betrapt hadden gevoeld.
Er waren allerlei vragen door haar hoofd geschoten. Waren ze iets van plan met haar? Wat dan